

VIA LUCIS

(Camí d'alegria pasqual)

Il·lustracions:
Maria Inés Henao de Brigard

Pòrtic

Aquest any 2020, molts cristians hem fet el Viacrucis (o Via Crucis = camí de la Creu). No solament l'hem recitat pregant, sinó que possiblement l'hem viscut en la pròpia carn i en el propi esperit per la situació provocada pel covid-19. Ens ha coincidit en temps de Quaresma i de la Passió de Nostre Senyor Jesucrist.

En aquest moment, en què ja hem celebrat litúrgicament la Pasqua de Resurrecció, alguns potser encara es troben o ens trobem en situació de continuar fent el Viacrucis, sobretot el pensat especialment pel temps del covid-19.

Tanmateix, és bo que l'alternem amb el Via lucis (camí de l'alegria pasqual), si més no per a repensar què ens espera després del dolor i de la mort: l'abraçada amb el Ressuscitat.

Aquí va un Via lucis que ajuda a meditar l'experiència de fe dels seguidors de Jesús des de la Resurrecció fins a la Pentecosta.

* * * * *

Fa algun temps, la Sra. Maria Inés Henao de Brigard va il·lustrar una reflexió sobre Itinerari Pasqual – Camí d'alegria, amb lletra d'Alfred Rubio de Castarlenas. Aquesta publicació m'ha ajudat a confeccionar el present Via lucis.

Oració preparatòria:

Senyor Jesús, la teva Resurrecció va aportar molta alegria als teus deixebles. També ens alegra a nosaltres, que gràcies a Tu creiem que la mort no té la darrera paraula en l'existència humana, sinó que és com una germana que obre la porta de l'eternitat.

Avui, il·luminats per la llum del teu Esperit Sant, volem meditar la teva trobada de Ressuscitat amb els amics. De veritat, necessitem sentir-te ben a prop nostre com a Vivent.

Cant:

*Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.*

Primera consideració:

Jesús, ressuscitat, es manifesta a la seva mare

“Tot d’una hi hagué un gran terratrèmol. Els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts” (Mateu 28,2.4).

“És legítim pensar que versemblantment la Mare fos la primera persona a la qual s’aparegués Jesús ressuscitat” (Joan Pau II, Audiència general del dimecres 21 de maig de 1997).

Maria, la mare, sempre havia estat atenta al que s’esdevenia a Jesús. I sempre havia acollit la Paraula de Déu. Devia ser l’única persona que, malgrat la mort del Fill, havia mantingut l’esperança d’una vida nova, segons les Escripures i segons les mateixes paraules de Jesús.

Senyor:

Dona’ns un cor creient semblant al de Maria, la mare. Que tinguem una confiança total a la teva paraula, a la teva promesa, al teu amor.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Oh Jesucrist, Vós sou la llum del món,
sou l’enviat del Pare;
la vostra veu ens crida cada nit.
Esperem la nova albada!

*Tots junts lloem el Pare de la Llum
i el Crist que és llum i força,
amb l’Esperit d’amor que ens fa cantar:
Glòria a Vós, Déu nostre!*

Segona consideració:

Un buit lluminós

“El diumenge, molt de matí, les dones arribaren al sepulcre portant els olis aromàtics que havien preparat i van trobar que la pedra havia estat apartada del sepulcre. Hi van entrar, però no hi trobaren el cos de Jesús, el Senyor. Estaven del tot perplexes sobre què havia passat, quan se’ls van presentar dos homes amb vestits resplendents. Esglaiades, van abaixar el rostre, i ells els digueren: ¿Perquè busqueu entre els morts aquell qui viu. No és aquí: Ha ressuscitat” (Lluc 24, 1-6).

A Jesús ressuscitat ja no se'l troba en el sepulcre. Les dones marxen consiroses i esperançades. Confien que trobaran Jesús en altres camins de la vida. Esperen que se'ls faci trobadís.

Senyor:

Les teves amigues pretenien fer-te un servei funerari que ja no necessitaves. Van tenir sort que algú els anunciés que havies ressuscitat. Tant de bo que tothom tingués la sort que se li anunciï la teva vida de Ressuscitat, quan amb bona voluntat vol fer-te qualsevol servei en la persona dels qui ho necessiten.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d'entre els morts;
per l'arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Vós heu trencat les portes de la mort,
Vós ens doneu la vida;
Mort a la creu, salveu l'home captiu:
sou la vida que el deslliura.

*Tots junts lloem el Pare de la Llum
i el Crist que és llum i força,
amb l'Esperit d'amor que ens fa cantar:
Glòria a Vós, Déu nostre!*

Tercera consideració: Evangelitzadores

“Tot d’una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. Jesús els digué: No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran” (Mateu 28,9-10).

Jesús encarrega a les santes dones que comuniquin la Bona Nova de la seva Resurrecció als Apòstols. En aquest sentit, són “evangelitzadores” dels Apòstols.

Senyor:

A tots nosaltres, els batejats que t’estimem i t’hem percebut Vivent, ens encarregues de ser evangelitzadors. Gràcies per la confiança que ens fas. Dona’ns les qualitats i les forces per ser-ho.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Que la pau ens acompanyi
per camins de veritat.
Tots els jorns de nostra vida,
pau de Crist ressuscitat.

Cors oberts a l’esperança
d’una nova creació,
oferim la pau als homes,
com a signe de l’amor.

Quarta consideració: Rabuni! Oh Mestre!

“Jesús li diu: -Dona, per què plores? Qui busques? Ella, pensant-se que era l'hortolà, li respon: -Si te l'has emportat tu, digues-me on l'has posat, i jo mateixa me l'enduré. Li diu Jesús: Maria! Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus: -Rabuni, que vol dir “mestre”. Li diu Jesús: Deixa'm anar, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i digues-los: -Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu” (Joan, 20,15-17).

Diàleg d'amics. I no solament d'amics, sinó de germans, perquè Jesús diu a Maria Magdalena: Pujo al meu Pare que és el vostre Pare...

Senyor:

També nosaltres som amics i germans teus! Gràcies per acceptar-nos com a tals. Però alhora a vegades notem, com Maria Magdalena, un cert distanciament en dir-li: “deixa'm anar”. Però Tu, oh Jesucrist, no ens deixis! Acompanya'ns sempre, malgrat sigui invisiblement, misteriosament.

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d'entre els morts; per l'arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

*Com la cérvola deleja l'aigua,
així, Senyor, us desitja la meva ànima.*

Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida;
¿quan podré veure Déu cara a cara? (Salm 41)

Cinquena consideració:

Els tres més estimats

“Llavors va entrar també l’altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué” (Joan 20,8).

“Realment el Senyor ha ressuscitat i s’ha aparegut a Simó” (Lluc 24,34).

“Després es va aparèixer a Jaume” (1Corintis 15,7a).

Els tres deixebles Pere, Jaume i Joan sempre havien fet molt costat a Jesús (per exemple, al Tabor i a Getsemaní). Ara devien ser els primers a rebre “la visita” del Mestre: tota una delicadesa de Jesús per als seus més amics.

Senyor:

M’alegra pensar en la teva Resurrecció. També estic disposat a fer-te costat en la teva renovada Passió, quan continues sofrint en la persona dels germans més vulnerables.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

*Beneiré el vostre nom per sempre,
Déu meu i rei meu.*

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d’amor.
El Senyor és a prop dels qui l’invoquen,
dels qui l’invoquen amb sinceritat. (Salm 144)

Sisena consideració:

Tristesa que es torna alegria

“Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emaús... Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se’ls acostà i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo... “Feixucs d’enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes”... “Queda’t amb nosaltres”... Quan s’hagué posat a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se’ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant” (Lluc 24, 13ss).

Jesús es feu trobadís sense que el reconeguessin. Però a poc a poc va anar escalfant el cor dels dos deixebles, camí d’Emaús, mentre els explicava el sentit de les Escriptures. Sort que se’ls va acudir invitar-lo a taula. I en el partit el Pa (símbol de l’Eucaristia) se’ls obriren els ulls de la fe.

Senyor:

Gràcies perquè et fas trobadís quan ens reunim els amics pensant en Tu. Escalfa’ns el cor! Enforteix la nostra fe...

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts; per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

***Ha ressuscitat el Crist, Senyor nostre:
al·leluia, al·leluia.***

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l’edifici.

És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se’n meravellen. (Salm 117)

Setena consideració: Una immensa sorpresa

“Al capvespre d’aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: -Pau a vosaltres! Dit això, els va mostrar les mans i el costat. Els deixebles s’alegraren de veure el Senyor, Ell els tornà a dir -Pau a vosaltres. Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres” (Joan , 19-21).

Al Cenacle hi havia les portes tancades. Tanmateix Jesús hi va entrar sense trucar ni obrir portes. Ell era el mateix amic d’abans de morir, però ara tenia un cos espiritual. Semblantment pot entrar al nostre pensament i a la nostra ànima. Ell, el Senyor, vol que li prestem els sentits per continuar obrant en el món. Ens hi envia, com Ell fou enviat pel Pare.

Senyor:

Vine al meu cor, a la meva vida. Tot el que tinc de bo ve de Tu.
Disposa de mi pel que convingui. Sóc teu.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Al·leluia!

***Tots esperem de vós, Senyor, al·leluia!
el nodriment de vida eterna, al·leluia!***

Jo sóc el vostre bon Pastor
que per vosaltres vaig morir.

A tots he vist i a tots conec,
és d’un a un que us he escollit.

Vuitena consideració:

Palpar la fe

“Al cap de vuit dies, els deixebles es trobaven altra vegada en aquell mateix lloc, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: -Pau a vosaltres! Després diu a Tomàs: -Porta el dit aquí i mira’m les mans i posa-me-la dins el costat. No siguis incrèdul, sigues creient! Tomàs va respondre: Senyor meu i Déu meu! Jesús li diu: Perquè has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist” (Joan 20, 26-29).

Sempre en falta un, al grup. Però el bon Pastor no para fins a trobar l'ovella despistada. I li dedica una paraula particular, perquè reaccioni i no desconfii.

Senyor:

Sovint jo vaig massa a la meva. Però necessito la comunitat. I Tu t'hi fas present. No em reprens les meves debilitats, sinó la meva falta de fe. Per favor: augmenta-me-la, Senyor meu i Déu meu!

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d'entre els morts; per l'arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

Al·leluia!

***Tots esperem de vós, Senyor, al·leluia!
el nodriment de vida eterna, al·leluia!***

Teniu, mengeu: és el meu Cos,
que us vull donar com aliment.

I si el meu Cos us ha nodrit,
viureu per sempre eternament.

Novena consideració: Preparant l'esmorzar

"Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà vora el llac. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: -És el Senyor! Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. I veieren pa i unes brases amb peix coent-s'hi" (Joan 21, 4a.7.9a).

Vuit deixebles tornen a veure Jesús a la seva Galilea. Mentre pesquen al llac de Tiberíades, el reconeixen a la platja. "És el Senyor", diu Joan. Aquella matinada el mateix Crist els prepara un bon esmorzar.

Senyor:

T'agrada l'amistat: la nostra amistat amb Tu i l'amistat entre nosaltres. I l'amistat té detalls de caire casolà: un esmorzar senzill, però ben gustós. Jesús: dona'ns el gust de les coses senzilles.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d'entre els morts;
per l'arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Amb quin goig us exalço, Senyor!

Heu mudat en joia les meva penes,
m'heu tret el dol i m'heu vestit de festa;
el meu cor us cantarà, no callaré mai més;
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. (Salm 29)

Desena consideració:

Nova paternitat

“Li pregunta Jesús per tercera vegada: -Simó, fill de Joan, m’estimes? Pere es va entristir que Jesús li preguntés per tercera vegada si l’estimava, i li respongué: -Senyor, tu ho saps tot; ja saps que t’estimo. Li diu Jesús: -Pastura les meves ovelles” (Joan 21, 17).

Crist sabia que, malgrat la covardia de Pere durant la Passió, aquest l’estimava de veritat. Però volia sentir-li explícitament dels seus llavis. I el va fer pastor de tots. Pastor vol dir servidor, disposat a donar la vida per les ovelles.

Senyor:

Tots tenim alguna responsabilitat, que hem d’exercir amb un gran esperit de servei i sacrifici. Jesús, aquí em tens, disposat a servir la teva família, com si fos a Tu mateix. Comunica’m una mica del teu esperit de fortalesa i coratge.

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts; per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

Si m’estimes, pastura els meus anyells.
Si m’estimes, pastura’m les ovelles.
Fes veure a tots els homes com jo estimo,
donant la teva vida per amor.

***Mai ningú no ens arrenca la vida:
en fem un do d’amor.
Al·lelú! Al·leluia!***

Quan busquem les ovelles perdudes,
quan guiem la que s’ha esgarriat...
Mai ningú...

Onzena consideració: Intimitat

“Els onze deixebles se n’anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure’l, el van adorar; abans, però, havien dubtat” (Mateu 28,16-17).

Durant la seva vida de predicació itinerant, Jesús va tenir molts seguidors i simpatitzants, però va voler formar un grup especial de dotze per tal de compartir amb ells moltes vivències, perquè haurien de ser els seus principals testimonis enviats al món. Després de la seva mort-resurrecció també es devia fer més trobadís amb aquests mateixos.

Senyor:

També ara vols que alguns dels teus amics i seguidors comparteixin la teva intimitat; vols que estiguin amb tu en la pregària, per tal d’enviar-los al món per escampar la pau i el bé. Et preguem per aquests apòstols. I ens disposem a col·laborar amb ells. Jesús, beneeix-nos a tots.

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

Si m’estimes, pastura els meus anyells.
Si m’estimes, pastura’m les ovelles.
Fes veure a tots els homes com jo estimo,
donant la teva vida per amor.

***Mai ningú no ens arrenca la vida:
en fem un do d’amor.
Al·lelú! Al·leluia!***

Dotzena consideració

Aneu per tot el món

“S’aparegué a més de cinc-cents germans alhora, la majoria dels quals encara viuen, però alguns ja són morts” (1Corintis 15.6).

“Jesús va dir: He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus” (Mateu 28,16-19).

Els cinc-cents germans ens representen a tots nosaltres. Com bandades d’ocells ens sumem a ells, volant per tot el món. Entre tots hem de transmetre la Bona Nova de Jesús, fent nous deixebles per a Ell.

Senyor:

Nosaltres som molts, tot un poble. Però Tu ens coneixes i ens estimes a cada un. I ens demanes que amb el nostre testimoniatge i amb la nostra paraula fem present el teu Regne en el nostre món. Però només podrem fer-ho amb el teu suport, amb la teva Presència enmig nostre. Ajuda’ns-hi!

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts; per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

Si m’estimes, pastura els meus anyells.
Si m’estimes, pastura’m les ovelles.
Fes veure a tots els homes com jo estimo,
donant la teva vida per amor.

***Mai ningú no ens arrenca la vida:
en fem un do d’amor.
Al·lelú! Al·leluia!***

Tretzena consideració: Ascensió de Jesús

“Després se’ls endugué fora de la ciutat fins a prop de Betània, alçà les mans i els va beneir. I mentre els beneïa, es va separar d’ells i fou endut cap al cel” (Lluc 24,50-51).

La vida terrena de Jesús va ser breu. També ho és la nostra, encara que un visqui més anys que ell. L'important és la vivència envers Déu i el proïsme- L'Ascensió de Jesús ens invita a mirar al Més-enllà, sense deixar d'implicar-nos a fons a fer el bé en aquest món.

Senyor:

Nosaltres sovint ens considerem imprescindibles. En canvi Tu, després de preparar un grup, vas encarregar-los la missió de continuar la tasca, i vas desaparèixer. Però els acompanyaves i ens acompanyes espiritualment. Jesús: Que sapiguem percebre't amb els ulls del cor.

Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d'entre els morts; per l'arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.

Cant:

***L'Esperit del Senyor vindrà a vosaltres.
No tingueu por d'obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor. 2)***

Ell transformarà les vostre vides,
us donarà un cor per estimar;
serà foc que purifica, força en l'actuar.
Ell transformarà les vostres penes,
us sabreu fills seus ben estimats;
vostres cors obriu joiosos a la llibertat.

Catorzena consideració: Pentecosta

“Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se’ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d’ells. Tots van quedar plens de l’Esperit Sant” (Fets dels apòstols, 2,1-4).

Maria, la mare, va agombolar la petita comunitat dels deixebles, semblantment com havia agombolat el seu fill Jesús, de petit. Des de la màxima discreció, va ser el puntal per a la fe i la confiança dels apòstols. Durant tota la vida havia estat oberta a l’acció de l’Esperit Sant. Ara animava la comunitat perquè es mantingués fidel.

Senyor:

Que el teu Esperit Sant ompli els nostres cors i enforteixi la nostra fe i la nostra fidelitat. Volem ser dels autèntics adoradors del Pare: en Esperit i en Veritat. Amén. Així sigui!

*Veniu tots, i adorem Aquell que ha ressuscitat d’entre els morts;
per l’arbre de la seva creu ha vingut el goig al món, al·leluia.*

Cant:

*L’Esperit del Senyor vindrà a vosaltres.
No tingueu por d’obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor. 2)*

Ell enfortirà tota feblesa, us dirà com heu de pregar;
posarà en els vostres llavis paraules de bondat.
Ell canviarà tota tristesa pel gran goig de la fraternitat;
vostres cors obriu joiosos a la llibertat.

PREGÀRIA DEL PAPA FRANCESC

Oh Maria,
vós resplendiu sempre en el nostre camí
com a signe de salvació i d'esperança.
Nosaltres ens encomanem a Vós, Salut dels malalts,
que al peu de la Creu vau ser associada al dolor de Jesús,
mantenint ferma la vostra fe.

Vós, Salvació de tots els pobles,
sabeu de què tenim necessitat
i estem segurs que proveireu,
perquè, com a Canà de Galilea,
pugui tornar l'alegria i la festa
després d'aquest moment de prova.

Ajudeu-nos, Mare de l'Amor diví,
a acollir la voluntat del Pare
i a fer el que ens digui Jesús,
que s'ha carregat els nostres dolors
per conduir-nos, a través de la Creu,
al goig de la Resurrecció. Amén.

**Sota el vostre mantell ens emparem, santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries en tota necessitat,
i aparteu-nos sempre dels perills,
Verge gloriosa i beneïda.**